

Wiadomości Mazurskie

P I S M O C O D Z I E N N E

Nr. 156 (167)

Olstyn, Czwartek 11 Lipca 1946 r.

Rok II

Bestialska masakra w Kielcach

Proces 12 zbrodniarzy odsłania ponure fio zbrodni

Prokurator zada kary śmierci — dziś zapadnie wyrok

Kielce, 11.7 (obsł. wł.). Przed Najwyższym Sądem Wojskowym odbywa się rozprawa przeciwko 12 zbrodniarzom, sprawcom pogromu żydowskiego w Kielcach, o czym donieśliśmy wczoraj po krótko. Wszystkich oskarżonych można podzielić na trzy grupy.

Pierwsza z nich — to Edward Jurkowski i Antonina Biskupska. Są oni oskarżeni o przewodzenie tłumowi i podżeganie do mordu. Oboje oskarżeni przyznają się do winy.

Druga grupa oskarżonych, z Pokrzywińskim, Chorażakiem i Błachutem na czele, oskarżona jest o udział w mordzie przy ulicy Planty i o znęcanie się nad Żydami. Cała ta grupa, z wyjątkiem oskarżonego Szczęśniaka, przyznaje się do winy.

Wreszcie trzecia grupa oskarżonych, na czele z restauratorem Nowakowskim i kryminalistą Mazurem, oskarżona jest o mord z premedytacją, dokonany na kobiecie i 4-tygodniowym dziecku. Po zrabowaniu kosztowności i pieniędzy oskarżeni dokonali haniebnego mordu.

Wszyscy oskarżeni usiłują wykreślić się od odpowiedzialności i powołują się na »podniecenie« pod wpływem prowokacyjnych okrzyków, rzuconych w tłum.

W drugim dniu rozprawy przeprowadzone zostało postępowanie dowodowe.

Z zeznań świadka Witulusa, wynika, iż akcja pogromowa była z góry zorganizowana. Bo już wieczorem w pociągu, zdążającym w kierunku Kielc, poczęto bić Żydów.

Świadek Ewa Szuman, mieszkanka domu przy ul. Planty 7, gdzie dokonano masakry Żydów, jest jedyną żydówką, mieszkanką tego domu, która wyszła cało z tego pogromu. Szuman zeznaje, iż tłum zgromadzony przed domem krzyczał, że zamor-

dowano polskie dzieci. Następnie świadek widziała, jak jacyś młodzi osobnicy zamordowali jej przyjaciółkę.

Szuman opowiada dalej, że do pokoju, w którym się schroniła, wtargnęli w końcu jacyś osobnicy i kazali wszystkim wyjść z rękami podniesionymi do góry. Zabierali przy tym wszystko, nawet papierosy. Szuman słyszała kierowane w ich stronę okrzyki: «Niemcy was nie wymordowali, to my was wykończymy». Szuman widziała, jak 10 mężczyzn zostało zabitych i zmasakrowanych tępymi narzędziami.

Następny świadek Abram Moszko-

wicz opowiada, że był w mieszkaniu Fiszwowej, gdy do pokoju weszło 3 cywilnych i jeden mundurowy milicjant. Jak się później okazało byli to: Stefan Mazur, Kazimierz Nowakowski, Jozef Sliwa i Pruszkowski. Kazali oni wszystkim obecnym zabrać cenne rzeczy i wyjść z nimi. Następnie wszyscy wraz z ofiarami wsiadli do samochodu i pojechali do lasu, oddalonego o 8 km od Kielc. Tam Mazur zastrzelił w bestialski sposób Fiszwową, a następnie jej 6-tygodniowe niemowlę, Moszkowiczowi udało się uciec do miasta. Na jednej z ulic zażądano od niego legitymacji. Gdy okazało się, że jest żydem, zaczęto go bić

tak, że padł nieprzytomny na jezdnię.

Świadek Czerwinski zeznaje, że aresztował oskarżonego Rurara w chwili, gdy ten chwalił się, że zamordował kilku Żydów.

Świadek Antoni Salaj zeznaje, iż widział, jak bito jakiegoś osobnika, myśląc, że to Żyd. Okazało się, że był to Polak. Później widział, jak zamordowano 4 osoby. Widział też, jak jednego z zamordowanych wrzucono do kanału.

Następnie zeznawali eksperci sądowi. Wszystkie ofiary mają zgniecione czaszki i zmiażdżone mózgi. Tylko u dwóch osób stwierdzono rany postrzałowe. Z pomiędzy 42 osób, znajdujących się w szpitalu, zmarły dotychczas 3 osoby, tak że liczba zmarłych wzrosła do 44. Poza tym 3 osoby znajdują się w agonii.

Należy podkreślić, iż w Kielcach znajdowało się przed pogromem ogółem 200 Żydów, tak, że prawie 50% zostało zamordowanych, bądź też rannych.

Po zamknięciu przewodu dowodowego, zabrał głos prokurator, który dla wszystkich zbrodniarzy zażądał kary śmierci. Wyrok w procesie kieleckim ma zapadnąć w dniu dzisiejszym.

Oswiadczenie czołowego polityka amerykańskiego

London, 11.7 (PAP). Z Waszyngtonu donoszą: Przewodniczący komisji dla spraw zagranicznych kongresu amerykańskiego Blume — w związku z wypadkami w Kielcach — oświadczył, iż zwróci się do rządu USA, by podjął rozwiązanie problemu żydowskiego na skalę światową.

Prezydent Bierut honorowym obywatelem Szczecina

Szczecin 11.7. (SAP.) Na ostatnim posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie powzięto jednomyślną uchwałę nadania obywatelstwa honorowego Prezydentowi KRN Bierutowi, premierowi Rządu Jedności Narodowej Osóbce-Morawskiemu, wicepremierowi Gomulce oraz delegatowi Rządu inż. Kwiatkowskiemu.

Przedstawiciel UNRRA w Polsce

Warszawa 11.7. (PAP). W dniu wczorajszym przybył samolotem z Londynu do Warszawy gen. por. Sir Humphrey Gale, zastępca dyrektora UNRRA na Europe.

Sprawa odszkodowań i jedności gospodarczej Niemiec na konferencji czterech ministrów

Paryż, 11.7 (SAP). Odpowiadając na zarzuty min. Mołotowa, amerykański minister Byrnes wyraził gotowość przedłużenia projektowanego paktu na lat 40, lecz zaznaczył, że jego głównym celem ma być demilitaryzacja Niemiec, a nie sprawa odszkodowań.

Ustalona w Jaltie wysokość odszkodowań była jedynie podstawą do dyskusji, a w Poczdamie stało się rzeczą jasną, że Niemcy nie są w stanie zapłacić przewidzianych sum.

Uważa on, że wartość obszaru Prus Wschodnich, zajętego przez ZSRR, jest wystarczającą rekompensatą. Warunkiem wznowienia dostaw reparacyjnych ze strefy amerykańskiej jest przywrócenie jedności gospodarczej Niemiec.

Byrnes zaproponował w końcu utworzenie specjalnej komisji, złożonej z zastępców ministrów, dla

rozważania sprawy odszkodowań.

London 11.7 (obsł. wł.). Krytyczny stosunek do projektu amerykańskiego, przewidującego 25 letnią okupację Niemiec, jest pilnie studiowane przez koła dyplomatyczne.

Utrzymuje się przekonanie, że min. Mołotow nie odrzuca projektu amerykańskiego, zaś strony amerykańska i angielska skłonne są do rozciągnięcia okupacji Niemiec na lat 40.

Na wczorajszym posiedzeniu przemawiał min. Bewin, popierając projekt amerykański. Wskazał on na 3 możliwości utrzymania pokoju. Pokój oparty być może na równowadze sił, hegemonii jednego lub dwóch mocarstw lub na wspólnej akcji wszystkich mocarstw.

Tę trzecią możliwość uważa Bewin za najskuteczniejszą. Anglia, stwierdził dalej min. Bewin, stoi twardo na gruncie umów poczdamskich, o ile reszta mocarstw również to uczyni. Jednym z głównych warunków umowy poczdamskiej jest traktowanie wszystkich stref okupacyjnych Niemiec, jako jednej całości gospodarczej. Dotychczas sprawa ta nie została rozwiązana.

Min. Bewin podkreśla, iż musi być utrzymana jedność sojuszników, aby uniemożliwić Niemcom myśl o odwecie.

Minister Mołotow w toku dyskusji zażądał traktowania zagłębia Ruhry, jako części całości gospodarczej Niemiec, w razie zaś jej wyłączenia z tej całości — winna być poddana pod zarządek czterech mocarstw.

Min. Bidault zgadza się na traktowanie Ruhry, jako elementu całości gospodarczej Niemiec.

Jak brzmi zaproszenie na Konferencję Pokojową w Paryżu

Paryż, 11.7 (PAP). Tekst zaproszenia na konferencję pokojową 21 narodów, przesłany telegraficznie przez Francję, jest następujący:

»W imieniu Rady Ministrów Spraw Zagranicznych i zgodnie z decyzją Rady z dnia 4 lipca 1946 r. rząd francuski ma zaszczyt zaprosić rząd... do wzięcia udziału w zredagowaniu traktatów pokojowych z Włochami, Rumunią, Bułgarią, Węgrami i Finlandią, oraz do wysłania delegacji swych przedstawicieli na konferencję,

która rozpoczyna się w pałacu luksemburskim dnia 29 lipca 1946 roku.

Projekty traktatów pokojowych z Włochami, Rumunią, Bułgarią, Węgrami i Finlandią, przygotowane przez Radę Ministrów Spraw Zagranicznych, zostaną zakomunikowane w możliwie najkrótszym czasie rządowi...

Celem ułatwienia pracy delegatów, propozycje, dotyczące organizacji i przepisów proceduralnych, zalecone delegatom, będą wręczone ambasadorom (poselstwom)... w Paryżu.

